

misfornøjede med Danmark, men deres Misfornøjelse er ganske uberettiget og ubegrundet. Efterhaanden findes der paa Island ikke en eneste dansk Embedsmand; samtlige Embedsmænd ere fødte Islændere. Jeg tror, der i enhver Henseende bliver gjort, hvad der kan gøres, for Island; og idet jeg nu vil tillade mig at anbefale Tilskuddet til Telegrafan, gør jeg det under den Forudsætning, af det kan bidrage til, at Islænderne ville vise sig, om jeg saa maa sige, lidt mere taknemlige over for Danmark end tidligere. Jeg skal med det samme berøre et lille Forhold paa Færøerne. Der er paa Finansloven foreslaaet et Bidrag af 1,400 Kr. til Oprettelse af et Distriktslægeembede i Torshavn, og 1,000 Kr. ekstraordinært til Fysikus i Torshavn. Jeg skal ligeledes meget anbefale dette Bidrag. Forholdet paa Færøerne er nemlig det, at Fysikus er øverste Medicinalmyndighed, men tillige Distriktslæge. I Torshavn findes det eneste Hospital paa Færøerne, og den Mand, der er Fysikus paa Færøerne, er tillige Hospitalslæge. Fysikus maa imidlertid rejse meget omkring, ja langt omkring, og det hænder derfor ofte, at han maa være borte i flere Dage, hvilket er meget uheldigt for Folk, der ligge paa Sygehuset. Embedet er stort, og det vilde derfor være ønskeligt, at der blev ansat en Distriktslæge, som kunde foretage Rejserne, medens Fysikus er Sygehuslæge. Her gælder det samme, som jeg sagde om Grønland, nemlig at naar vi have saadanne Kolonier — ja, Færøerne ere jo ganske vist ikke nogen Koloni — bør vi drage Omsorg for, at Livet for de Folk, der leve under den Slags Forhold, kan blive saa let som muligt. Jeg skal dernæst komme ind paa enkelte Forhold, Marineministeriet vedkommende, og jeg vil da sige, at jeg selvfølgelig deler de Anskuelser, som ere fremsatte af forskellige ærede Medlemmer, nemlig at vi ikke maa gaa til forøgede Militærudgifter. Jeg har underskrevet den samme Betænkning som det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), men paa den anden Side mener jeg, at det er dog i alles Interesse, at det vi have, er saa godt som muligt. Der er ingen Tvivl om, at der kan spares enkelte Steder paa Marineministeriets Budget. Jeg skal nævne et lille Punkt. Hvis man f. Eks. sender et og det samme Skib ud om Vinteren som om Sommeren, sparer man Udgifterne ved at oplægge Skibet, rigge det til og af, og det er ikke saa lidt. Det, jeg nærmest vil berøre, er en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns Amts

2den Valgkreds (K. M. Klausen) om Marinens Undervisningsanstalter. De ere meget dyre og koste maaske uforholdsmæssig meget, og en Del kan sikkert spares. Men det har sine egne Grunde, og jeg undrer mig noget over, at det netop er det ærede Medlem, der har kritiseret disse Anstalter. Sagen er nemlig den, at Marinens Undervisningsanstalter ere gratis for alle. Naar en Dreng er 14—15 Aar, kommer han ind paa en af disse Anstalter: Søofficersskolen; Maskinskolen eller Underofficersskolen, og han faar da fri Undervisning, Kost, Vask og Løn i de øverste Klasser af Søofficersskolen. Det er ganske klart, at naar man indretter saadanne Anstalter paa denne Maade, kunne de ikke sammenlignes med andre Skoler. Det er ud fra et demokratisk Princip, man har indrettet disse Skoler saaledes, fordi de skulle staa aabne for alle Borgere i Landet og ikke alene for de mest velhavende, der lettest kunde betale. Man kunde vinde en væsentlig Besparelse, hvis man vilde sige til alle disse Folk, at det koster det samme at blive undervist til Søofficer som til et eller andet studerende Fag. Hvis man vil tage en Betaling af et Tusinde Kroner om Aaret for hver Elev og lade være at give Løn, vilde der kunne spares over Halvdelen af Udgifterne, men jeg tror, det vilde være en meget daarlig Økonomi netop at spare paa disse Skoler; thi det vilde gaa ud over Undervisningen, og det er dog i alles Interesse, at Søofficererne, Underofficererne og Maskinfolkene blive saa godt uddannede som muligt. At de blive ganske overordentlig godt uddannede, viser sig med Hensyn til Marinen, thi medens man i andre Mariner meget ofte har Uheld paa forskellig Maade: Forlis, Kanonsprængninger, Torpedobaadsforlis osv., have vi næsten aldrig noget Uheld af den Art i vor Marine, og jeg tror, det kommer af, at Personalet har faaet en udmærket god Uddannelse (*En Stemme*: Bank under Bordet!). Ja, lad os gøre det; men forhaabentlig kommer der ikke nogen Ulykke af den Art i Fremtiden, men jeg mener, som sagt, at hvis Besparelsen skulde gaa ud over Undervisningen, saa er det ikke heldigt, og det er jo saaledes, at vi virkelig sejle ofte i vanskelige Farvande, idet vi sende meget, meget smaa Skibe, f. Eks. til Grønland og Vestindien, f. Eks. Fylla og Diana. Skibe saa smaa, som maaske ingen anden Nation vilde have sendt ud paa saadanne Farter. Det, der bevirker, at Maskinskolen koster saa meget, er til Dels, at de Folk, der der uddannes til Maskinister, blive for dygtige for Marinen, saaledes at de kunne faa megef bedre